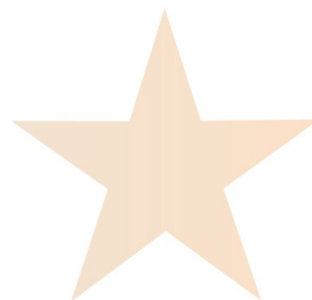

Riktlinjer

för kapitalåtgärder vid utlåning i utländsk valuta till ohedgade låntagare i enlighet med tillsyns- och utvärderingsprocessen

---

Riktlinjer för kapitalåtgärder vid utlåning i utländsk valuta till ohedgade låntagare i enlighet med tillsyns- och utvärderingsprocessen

Innehåll

1.	EBA:s riktlinjer för kapitalåtgärder vid utlåning i utländsk valuta till ohedgade låntagare i enlighet med tillsyns- och utvärderingsprocessen	3
	Avdelning I – Syfte, tillämpningsområde och definitioner	4
	Avdelning II – Krav i samband med kapitalåtgärder vid FX-utlåning till ohedgade låntagare i enlighet med tillsyns- och utvärderingsprocessen	5
	II.1 Tillämpningströskel	5
	II.2 Förfarande	6
	II.3 Tillsynsgranskning av riskhanteringen vid FX-utlåning	6
	II.4 Tillsynsgranskning av kapitalkrav	8
	II.5 Tillsynsåtgärder	9
	II.6 Interaktion med makrotillsynsåtgärder	11
	Avdelning III – Slutbestämmelser och genomförande	13

---

1. EBA:s riktlinjer för kapitalåtgärder vid utlåning i utländsk valuta till ohedgade låntagare i enlighet med tillsyns- och utvärderingsprocessen

Riktlinjernas status

Detta dokument innehåller riktlinjer som utfärdats i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EBA-förordningen). I enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna.

Riktlinjerna återspeglar EBA:s syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen bör tillämpas på ett visst område. EBA förväntar sig således att dessa riktlinjer följs av alla behöriga myndigheter som de riktas till. De behöriga myndigheter som riktlinjerna är avsedda för bör följa riktlinjerna genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin tillsynspraxis (t.ex. genom att ändra sina rättsliga ramar eller sina tillsynsprocesser).

Rapporteringskrav

I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna senast den 28 februari 2014 anmäla EBA om de följer eller har för avsikt att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att riktlinjerna inte följs. Om ingen anmälan inkommit vid utgången av denna tidsfrist kommer EBA tolka detta som att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälan görs genom att formuläret i avsnitt 5 skickas till compliance@eba.europa.eu under angivande av EBA/GL/2013/02 som referens. Anmälan ska lämnas in av en person som har de befogenheter som krävs för att rapportera efterlevnad på sin behöriga myndighets vägnar.

Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen.

Avdelning I – Syfte, tillämpningsområde och definitioner

1. I enlighet med Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 21 september 2011 om utlåning i utländsk valuta (ESRB/2011/1), särskilt rekommendation E – Kapitalkrav, handlar dessa riktlinjer om kapitalåtgärder vid lån i utländsk valuta (FX-utlåning) till ohedgade låntagare i enlighet med den tillsyns- och utvärderingsprocess som anges i artikel 97 i kapitalkravsdirektivet.
2. Dessa riktlinjer är tillämpliga på FX-utlåning till ohedgade privatpersoner och små och medelstora företag. I dessa riktlinjer gäller följande definitioner:

FX: varje annan valuta än den som är laglig valuta i det land där låntagaren har sin hemvist.

FX-utlåning: utlåning till låntagare oberoende av kreditens rättsliga form (t.ex. uppskjutna betalningar eller liknande lättnader) i andra valutor än den lagliga valutan i det land där låntagaren har sin hemvist.

ohedgade låntagare: privatpersoner eller små och medelstora företag som inte har naturlig eller finansiell hedging och som är exponerade för en valutaobalans mellan lånevalutan och hedgevalutan; naturlig hedging omfattar framför allt fall då låntagaren har inkomster i utländsk valuta (t.ex. penningförsändelser/exportintäkter) medan finansiell hedging brukar förutsätta att det finns ett kontrakt med ett finansiellt institut.

icke-linjärt förhållande mellan kredit- och marknadsrisk: ett förhållande där förändringar i växelkursen – den faktor som är drivande för marknadsrisken – och som kan få oproportionerliga effekter på den totala kreditrisnivån; i detta sammanhang kan växelkursfluktuationerna påverka låntagarnas förmåga att fullgöra sina skuldåtaganden och potentiellt exponeringens storlek vid fallissemang och värdet på säkerheten, vilket innebär betydande kreditriskförändringar.

3. Riktlinjerna är avsedda för de behöriga myndigheterna. Fokus ligger på tillsyns- och utvärderingsprocessen för att säkerställa att instituten har ändamålsenliga styrformer, strategier, metoder och mekanismer för att identifiera, kvantifiera och hantera riskerna vid FX-utlåning och att de har tillräckligt med internt kapital när det gäller såväl storlek som slag och fördelning för att motsvara riskerna vid FX-utlåning. Om de behöriga myndigheterna vid en sådan tillsyns- och utvärderingsprocess identifierar brister i styrformerna, strategierna, metoderna och mekanismerna för riskhantering och drar slutsatsen att det kapital som ett institut innehar är otillräckligt anger riktlinjerna att de behöriga myndigheterna ska kräva att instituten ska hantera sina risker vid FX-utlåning effektivare genom att vidta de åtgärder som anges i artikel 104 i kapitalkravsdirektivet och vid behov på lämpligt sätt täcka dessa risker med en tillräcklig kapitalnivå för att därigenom öka institutets motståndskraft mot växelkursförändringar.
4. Om det inte finns aktuella uppgifter om respektive kunds bör låntagarna betraktas som ohedgade.
5. Dessa riktlinjer är tillämpliga på varje institut för sig om kravet på väsentlighetströskel i enlighet med avsnitt 1 i avdelning II är uppfyllt.

-
6. Riktlinjerna bör tillämpas på grupp-, enhets- och, i tillämpliga fall, undergruppsnivå samt i enlighet med den tillämpningsnivå som gäller för tillsyns- och utvärderingsprocessen enligt kapitalkravsdirektivet (artikel 110).
  7. Riktlinjerna möjliggör en institutspecifik utvärdering och åläggande av extra kapitalbaskrav. De utgör ett komplement till andra tillsynsåtgärder, inklusive makrotillsynsåtgärder, som de behöriga myndigheterna kan vidta vid FX-utlåning, t.ex. en höjning av lägsta lagstadgade kapitalkrav. Tillsyns- och utvärderingsprocessen innebär att de behöriga myndigheterna fortlöpande ska bedöma om de vidtagna åtgärderna tillsammans är tillräckliga.

Avdelning II – Krav i samband med kapitalåtgärder vid FX-utlåning till ohedgade låntagare i enlighet med tillsyns- och utvärderingsprocessen

8. I överensstämmelse med artikel 97 i kapitalkravsdirektivet bör de behöriga myndigheterna inom ramen för tillsyns- och utvärderingsprocessen fastställa om de styrformer, strategier, metoder och mekanismer instituten infört och den kapitalbas de förfogar över räcker för att säkerställa en sund hantering och täckning av deras risktagande vid FX-utlåning. Detta innebär naturligtvis att de behöriga myndigheterna bör granska om de interna processerna för bedömning av kapitalbehovet och beräkningen av internt kapital är tillräckliga i förhållande till riskerna vid FX-utlåning. Medlemsstaterna bör tillämpa följande krav och därvid ta hänsyn till de nära sammanhängande valutor som anges i de föreslagna tekniska standarderna för genomförande avseende nära sammanhängande valutor i enlighet med artikel 354.3 i kapitalkravsförordningen och bestämmelserna i artikel 354 i kapitalkravsförordningen⁽¹⁾.

II.1 Tillämpningströskel

9. Dessa riktlinjer är tillämpliga på ett enskilt institut om följande väsentlighetströskel har nåtts⁽²⁾:

Lån som är uttryckta i utländsk valuta till ohedgade låntagare utgör minst 10 % av ett instituts totala lånebok (totala lån till icke-finansiella företag och hushållen), om denna totala lånebok utgör minst 25 % av institutets totala tillgångar.

De behöriga myndigheterna bör också tillämpa riktlinjerna i de fall då ett institut inte når ovanstående tröskel men myndigheterna ändå bedömer att risken i samband med FX-utlåning till ohedgade låntagare är väsentlig. De behöriga myndigheterna bör i sådana fall motivera och dokumentera varje beslut om att åsidosätta ovannämnda tröskel på grundval av bland annat följande kriterier: en betydande ökning av institutets FX-utlåning sedan den senaste beräkningen; en negativ trend i växelkursen för en betydande utländsk valuta i vilken institutets lån är uttryckta.

⁽¹⁾ Valutaförteckningen i dessa tekniska standarder för genomförande kommer att uppdateras varje år och bör därför betraktas som ett levande dokument.

⁽²⁾ Beräknas på begäran av den behöriga myndigheten, dock inte oftare än en gång per år.

II.2 Förfarande

10.1 riktlinjerna fastställs följande förfarande:

- i) De behöriga myndigheterna bör kräva att institut informerar ohedgade låntagare om sina risker vid FX-utlåning.
- ii) De behöriga myndigheterna bör fastställa om denna risk är väsentlig, antingen därför att den uppfyller tröskeln eller därför att myndigheterna av andra skäl anser att den är väsentlig.
- iii) Om risken vid FX-utlåning är väsentlig bör de behöriga myndigheterna förvänta sig att risken återspeglas i institutets interna processer för bedömning av kapitalbehov.
- iv) De behöriga myndigheterna bör granska hur risken vid FX-utlåning hanteras i de interna processerna för bedömning av kapitalbehov, som ett led i tillsyns- och utvärderingsprocessen (avdelning II avsnitten 3 och 4 nedan).
- v) Om styrformerna, strategierna, metoderna och mekanismerna för att identifiera, kvantifiera och hantera risker vid FX-utlåning anses vara otillräckliga, och befintliga kapitalnivåer anses otillräckliga för att täcka riskerna vid FX-utlåning till ohedgade låntagare, bör de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 104 i kapitalkravsdirektivet för att avhjälpa dessa brister, inklusive att kräva att ett institut innehar ytterligare kapital (avdelning II avsnitt 5).
- vi) Om institutet ingår i en gränsöverskridande företagsgrupp ska resultatet av utvärderingen av risken vid FX-utlåning utgöra en del av den gemensamma beslutsprocessen i enlighet med artikel 113.1 i kapitalkravsdirektivet.

II.3 Tillsynsgranskning av riskhanteringen vid FX-utlåning

11. När det gäller risker vid FX-utlåning bör de behöriga myndigheterna fastställa följande som en del av tillsyns- och utvärderingsprocessen:

Typ av växelkurssystem:

- De behöriga myndigheterna bör beakta hur stor risken vid FX-utlåning är med tanke på de valutasystem i vilket exponeringar för ohedgade låntagare är uttryckta och därvid ta särskild hänsyn till i) om den inhemska och den utländska valutan är nära sammanhängande med varandra (antingen genom lag eller på grund av respektive ekonomiers eller monetära systems geografiska närhet till varandra); ii) om det finns sedelfondssystem eller peggade växelkurssystem och iii) om det finns ett system med fritt flytande växelkurs. Omfattningen och mönstret för potentiella framtida växelkursförändringar är i allmänhet beroende av valutan och valutapolitiken.
- De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten fortlöpande har god förståelse när det gäller effekterna av tänkbara framtida trender och valutakursernas volatilitet för den (reella) ekonomiska valutakursrisken, dvs. att man inte förlitar sig enbart på en officiell klassificering av ett växelkurssystem. De bör i synnerhet säkerställa att instituten genomför regelbundna utvärderingar av växelkurserna mot låntagarnas kreditvärdighet eftersom valutakursrörelser utgör en ständig risk oavsett växelkurssystem.

Institutens riskhanteringsmetoder vid FX-utlåning:

- De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten har rutiner för FX-utlåning som bl.a. innefattar en uttryckligt identifierad risktolerans vid FX-utlåning, där hänsyn tas till institutens egen risktålighet och där absoluta och relativa gränser för FX-låneportföljer och FX-valutor fastställs. De behöriga myndigheterna bör granska institutens rutiner och metoder för riskhantering vid FX-utlåning och utvärdera om instituten trots sådana rutiner och metoder ändå inte på ett adekvat sätt lyckas hantera väsentliga risknivåer vid FX-utlåning.
- De behöriga myndigheterna bör säkerställa att institutens riskidentifieringsprocesser i tillräcklig grad täcker riskerna vid FX-utlåning.
- De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten har goda riskkontrollmetoder för att kunna beakta riskerna med FX-utlåning vid kreditvärdering av kunder och beviljande av FX-lån, t.ex. genom adekvat riskprissättning och adekvata krav på säkerhet. I synnerhet bör de behöriga myndigheterna säkerställa att institutet har tagit med växelkursriskfaktorn i sina riskbedömningsmetoder.
- De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten särskilt inbegriper risken vid FX-utlåning i sin fortlöpande övervakning och att de därför fastställer lämpliga exponeringsspecifika trösklar. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att institutens metoder uttryckligen omfattar snabba och adekvata förebyggande åtgärder (t.ex. att begära att ytterligare säkerhet ställs) när sådana trösklar överskrids.

Konsekvenserna av växelkursrörelser:

- De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten tar tillräcklig hänsyn till växelkursrörelsernas konsekvenser för kreditvärderingen/kreditbedömningen av lånekunder och kundernas förmåga att fullgöra sina skuldåtaganden, även i institutens metoder för intern riskprissättning och kapitalallokering.
- De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten har infört lämpliga förfaranden för att fortlöpande övervaka relevanta valutakursförändringar och bedöma vilka potentiella effekter de kan ge på utestående skulder och därmed förknippade kreditrisker på såväl individuell exponeringsnivå som portföljnivå.

Dessutom bör de behöriga myndigheterna säkerställa att instituten regelbundet ompröva låntagarnas hedgingstatus, eftersom denna kan variera över tid och instituten bör undvika felaktig klassificering av låntagare vars situation har förändrats. Så långt som det är lagligt möjligt bör en sådan statusövervakning ingå i villkoren för låneavtalen mellan instituten och låntagarna. Om det inte finns någon aktuell hedgingstatus tillgänglig för institutet bör de behöriga myndigheterna säkerställa att låntagaren behandlas som ohedgad i institutets riskmätningssystem och interna processer för bedömning av kapitalbehov.

II.4 Tillsynsgranskning av kapitalkrav

12. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten i tillräcklig grad räknar med riskerna vid FX-utlåning till ohedgade låntagare i sina riskmätningssystem och interna processer för bedömning av kapitalbehov. De behöriga myndigheterna bör särskilt säkerställa

- att institutens riskexponering vid FX-utlåning inte överstiger deras riskbenägenhet och
- att risken vid FX-utlåning, inklusive en koncentration av risken till en eller flera valutor, hanteras på ett adekvat sätt i de interna processerna för bedömning av kapitalbehov.

13. Oberoende av hur instituten klassificerar risker som härrör från FX-utlåning när det gäller kredit- och marknadsrisk bör de behöriga myndigheterna undersöka hur det icke-linjära förhållandet mellan kreditrisk och marknadsrisk har hanterats och bedöma om hanteringen är adekvat.

14. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten

- upprätthåller en övergripande konsekvens genom hela riskmätningssystemen genom att säkerställa att de underliggande antagandena (konfidensnivå, innehavstid etc.) som används vid mätningen av marknads- och kreditrisk definieras på ett konsekvent sätt,
- är medvetna om att portföljer som uttrycks i utländska och inhemska valutor kan uppvisa stora skillnader i fallissemangsmönster och att man därför bör vara beredd på potentiella framtida kreditförluster till följd av olika växelkursrörelser för olika valutor,
- beaktar effekterna av valutakursrörelser på sannolikheterna för fallissemang,
- beaktar att de kan komma att bli exponerade för marknadsrisk via låntagare även om de säkrar sig själva mot valutakursrörelser vid sina FX-utlåningsaktiviteter. (En marknadsrisksäkring kan bli verkningslös vid FX-låntagares fallissemang, särskilt om lånen har säkerhet i lokal valuta. I sådana fall kan instituten drabbas av kreditförluster p.g.a. låntagarens fallissemang samtidigt som de blir exponerade för marknadsriskförluster från säkringen som upplöses p.g.a. fallissemangen).

15. De behöriga myndigheterna bör dessutom säkerställa att instituten kvantifierar det kapital som krävs för att täcka risken vid FX-utlåning, inklusive koncentrationsrisken, och att detta görs på ett ansvarsfullt och framsynt sätt, med särskild fokus på koncentrationer som beror på att en (eller flera) valutor dominerar (eftersom växelkursrörelser är en vanlig riskfaktor som driver på fallissemangsriskerna för många låntagare samtidigt). De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten lämnar en motiverad bedömning av hur mycket av deras interna kapital som är allokerat till risker i samband med FX-utlåning.

16. De behöriga myndigheterna bör utvärdera om instituten innehar tillräckligt kapital för att täcka risken i samband med FX-utlåning genom att utvärdera om instituten kan identifiera de underliggande orsakerna till förändringar i kapitalsituationen och om de är tillräckligt förberedda på ett eventuellt ökat kapitalbehov.

---

17. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten genomför en grundlig kapitalplanering och även beaktar stressituationer och eventuella växelkursrörelser. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att instituten gör detta inte bara genom att fokusera på den direkta effekten av nominella justeringar utan även beaktar de indirekta konsekvenserna för kreditriskparametrarna. Om ett institut använder sig av avancerade modeller ska de behöriga myndigheterna utvärdera tillförlitligheten hos bankernas interna modeller för riskhantering vid FX-utlåning.

18. För institut med gränsöverskridande verksamhet bör risken vid FX-utlåning också återspeglas i de gemensamma beslut som krävs enligt artikel 113 i kapitalkravsdirektivet och EBA:s tekniska standarder på detta område och diskuteras i de tillsynskollegier som inrättats i enlighet med artiklarna 51 och 116 i kapitalkravsdirektivet. Samordnande tillsynsmyndigheter bör informeras omgående av värdlandets tillsynsmyndighet om risken vid FX-utlåning är väsentlig på dotterbolagsnivå.

II.4.1 Tillsynsgranskning av stresstest

19. I överensstämmelse med riktlinjerna för stresstest ("Guidelines on Stress Testing", GL 32) och för att göra det möjligt för instituten att klara av stora valutakursrörelser bör de behöriga myndigheterna säkerställa att instituten inbegriper FX-relaterade chocker i sina stresstestscenarier som en del av såväl ett stresstest av deras interna processer för bedömning av kapitalbehov som ett stresstest på portföljnivå.

20. Stresstest bör vid behov även inbegripa chocker för valutaarrangemang och de förändringar detta orsakar i låntagarnas återbetalningsförmåga när det gäller såväl hela portföljen som varje enskild valuta.

21. De behöriga myndigheterna bör granska de stresstest som genomförs av instituten, inklusive valet av scenarier, metoder, infrastruktur och resultaten av dessa stresstest samt deras användning vid riskhanteringen. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att institutens stresstest i tillräcklig grad omfattar risker vid FX-utlåning och att instituten följer upp resultaten av stresstesten genom att vidta lämpliga riskreducerande åtgärder.

22. Om stresstest inte genomförs, eller om resultaten av granskningen av institutens stresstestprogram visar att dessa är otillräckliga, bör de behöriga myndigheterna begära att instituten ska vidta förbättringsåtgärder. Dessutom kan de behöriga myndigheterna göra följande:

- rekommendera instituten olika scenarier,
- genomföra stresstest inom ramen för tillsynen över enskilda institut,
- genomföra systemomfattande stresstest baserade på gemensamma scenarier inom ramen för tillsynen.

II.5 Tillsynsåtgärder

23. På grundval av resultaten av de tillsynsgranskningar som beskrivs i avsnitten 3 och 4 i avdelning II ovan finns det inget behov av ytterligare tillsynsåtgärder för de institut vars styrformer, strategier,

---

metoder och mekanismer och kapitalbas enligt de behöriga myndigheternas bedömning är tillräckliga för att täcka risken vid FX-utlåning. Om dessa faktorer bedöms vara otillräckliga bör de behöriga myndigheterna vidta de åtgärder som är mest lämpade för att avhjälpa vissa brister (t.ex. kräva en förstärkning av de berörda styrformerna, metoderna, mekanismerna eller strategierna, kräva ytterligare kapitalavsättningar och/eller begära förbättringar av metoderna i de interna processerna för bedömning av kapitalbehov eller andra åtgärder i enlighet med vad som anges i artikel 104 i kapitalkravsdirektivet).

24. Om de behöriga myndigheterna anser att institutens kapitalinnehav inte i tillräcklig grad täcker risken vid FX-utlåning bör myndigheterna kräva att instituten utökar sin kapitalbas utöver lagstadgade minimikapitalkrav i överensstämmelse med artikel 104.1 i kapitalkravsdirektivet. Sådana extra kapitalbaskrav för risktäckning vid FX-utlåning till ohedgade låntagare kan införas separat eller tillsammans med sådana andra tillsynsåtgärder i syfte att förbättra styrformer, strategier, metoder och mekanismer för riskhantering vid FX-utlåning som vidtas som ett led i de tillsynsinsatser och åtgärder som ska vidtas på grundval av resultaten av tillsyns- och utvärderingsprocessen. När det är fråga om gränsöverskridande bankgrupper och bankgrupper med dotterbolag i ett EES-land ska eventuella extra kapitalbaskrav åläggas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i de tekniska standarderna för genomförande när det gäller artikel 112 i kapitalkravsdirektivet och meddelas institutet tillsammans med en motivering av beslutet.

25. Beräkningen av extra kapitalbaskrav bör utgöra en del av tillsyns- och utvärderingsprocessens resultat bör ske med hjälp av följande metod, i samband med vilken de behöriga myndigheterna bör tillämpa särskilda FX-utlåningsspecifika kapitalbaskrav knutna till riskbedömningsramen och resultaten av tillsyns- och utvärderingsprocessen:

- De behöriga myndigheterna bör tillämpa extra kapitalbaskrav utöver lagstadgade minimikapitalkrav för kreditrisk i proportion till andelen FX-lån till ohedgade låntagare enligt följande formel:

Den procentuella andel som stocken FX-denominerade lån till ohedgade låntagare utgör * kapitalkravet enligt pelare 1 för kreditrisk * multiplikator för extra kapitalbaskrav baserat på resultatet av den utvärdering av risken vid FX-utlåning som görs som en del av tillsyns- och utvärderingsprocessen,

där

- "multiplikator för extra kapitalbaskrav" kommer att kopplas till resultatet av den utvärdering av risken vid FX-utlåning som görs som en del av tillsyns- och utvärderingsprocessen för ett institut i överensstämmelse med riktlinjerna GL 39 och genomförandeförordningen för artikel 113.1 a⁽³⁾:
  - Riskpoäng 1 i tillsyns- och utvärderingsprocessen (dvs. risken vid FX-utlåning bedöms vara låg) bör föranleda extra kapitalbaskrav på mellan 0 och 25 %.

⁽³⁾ I avvaktan på färdigställandet av riktlinjerna för "gemensamma förfaranden och metoder för tillsynsgransknings- och utvärderingsprocessen" enligt artikel 107.3 i kapitalkravsdirektivet grundas referensen och kalibreringen på den gemensamma utvärderingsmetoden i riktlinjerna GL 39. När riktlinjerna enligt artikel 107.3 är färdigställda kommer detta avsnitt att ses över.

-
- Riskpoäng 2 i tillsyns- och utvärderingsprocessen (dvs. risken vid FX-utlåning bedöms vara *medellåg*) bör föranleda extra kapitalbaskrav på mellan 25,1 % och 50 %.
  - Riskpoäng 3 i tillsyns- och utvärderingsprocessen (dvs. risken vid FX-utlåning bedöms vara *medelhög*) bör föranleda extra kapitalbaskrav på mellan 50,1 % och 75 %.
  - Riskpoäng 4 i tillsyns- och utvärderingsprocessen (dvs. risken vid FX-utlåning bedöms vara *hög*) bör föranleda extra kapitalbaskrav på över 75,1 % (kan överstiga 100 %).
- När de behöriga myndigheterna fattar beslut om att ålägga extra kapitalbaskrav bör de beakta koncentrationsgraden för institutens FX-utlåning mot vissa valutor, historisk växelkursvolatilitet för valutor där koncentration konstaterats, växelkursarrangemang samt eventuella volatiliteter som är som ingår i sådana arrangemang.
  - Om extra kapitalbaskrav kombineras med andra åtgärder i enlighet med punkt 24 bör ovanstående procentsatser användas som indikatorer för att de inte blir bestraffande mot instituten.
  - Metoden kan också tillämpas på en enskild portfölj om de behöriga myndigheterna använder tillsyns- och utvärderingsprocessens poäng för enskilda portföljer. I så fall beräknas extra kapitalbaskrav för enskilda portföljer enligt följande formel:

Den procentuella andel som stocken FX-denominerade lån till ohedgade låntagare utgör i en viss portfölj * kapitalkrav enligt pelare 1 för kreditrisk * multiplikator för extra kapitalbaskrav baserat på resultatet av den utvärdering av risken vid FX-utlåning till ohedgade låntagare i en viss portfölj som görs som en del av tillsyns- och utvärderingsprocessen.

26. Om institutet ingår i en gränsöverskridande bankgrupp ska de faktiska nivåerna av extra kapitalbaskrav fastställas i samband med den gemensamma beslutsprocess som krävs enligt artikel 113.1 i kapitalkravsdirektivet.

27. Tillvägagångssättet att definiera extra kapitalbaskrav baserat på tillsyns- och utvärderingsprocessen lämpar sig för beräkning av institutspecifika extra kapitalbaskrav. Detta tillvägagångssätt bör dock inte inverka på behöriga eller utsedda myndigheters användning av pelare 2 i samband med artikel 103 i kapitalkravsdirektivet, dvs. när det gäller institut med likartade riskprofiler eller som kan bli exponerade för likartade risker eller utgöra likartade risker för det finansiella systemet, vilket kan kräva att högre nivåer av extra kapitalbaskrav införs i hela systemet.

II.6 Interaktion med makrotillsynsåtgärder

28. För att undvika dubbling av extra kapitalbaskrav för att hantera denna risk bör de behöriga myndigheterna när de tillämpar ovanstående metod även beakta eventuella makrotillsynsåtgärder eller andra åtgärder som vidtagits av berörda myndigheter (dvs. makrotillsynsmyndigheter) och som kräver att institutet innehar extra kapital för att täcka risken vid FX-utlåning.

29. Om sådana åtgärder vidtagits bör de behöriga myndigheterna fastställa

- i) om andra institut vars risk- eller affärsprofil är föremål för makropolitiska åtgärder inte omfattas av effekterna av åtgärden på grund av åtgärdens utformning (om t.ex. makrotillsynsåtgärden innebär att behöriga myndigheter hanterar risker vid FX-utlåning genom att tillämpa ökade riskvikter för FX-denominerade lån, omfattar åtgärden endast institut som tillämpar standardmetoden för beräkning av minimikapitalkrav för kreditrisk, och därför berörs institut som tillämpar internmetoder endast indirekt), och
- ii) om makrotillsynsåtgärden är tillräcklig för att hantera enskilda instituts underliggande risknivå vid FX-utlåning.

30. Utifrån dessa utvärderingar bör de behöriga myndigheterna agera på följande sätt:

- i) Om makrotillsynsåtgärder på grund av hur de är utformade inte omfattar ett visst institut (så som diskuterats i led i) i punkt 27) kan de behöriga myndigheterna överväga att utsträcka makrotillsynsåtgärden så att den får direkt tillämpning på institut som inte omfattas, t.ex. genom att tillämpa samma lägsta riskvikt för FX-denominerade lån som institut som tillämpar internmetoden använder i sina riskmodeller på samma nivå som de ökade riskvikterna i makrotillsynsåtgärden för liknande exponeringar för institut som använder standardmetoden. Institut som använder internmetod skulle då förväntas använda dessa lägsta riskvikter i sina riskmodeller, och skillnaden mellan beräkningen av det normala kapitalkravet (innan lägsta riskvikt införts) och den efterföljande beräkningen skulle anses motsvara det extra kapitalbaskravet för risker vid FX-utlåning. Detta kan illustreras genom följande exempel:

	Bank som använder standardmetoden för beräkning av kreditrisk-relaterade kapitalkrav	Bank som använder internmetod för beräkning av kreditrisk-relaterade kapitalkrav
Nominellt belopp för exponering i utländsk valuta	100	100
Riskvikt (lagstadgad eller till följd av internmetod)	35 %	15,6 %
Makrotillsynsåtgärd	70 % riskvikt för FX-denominerade exponeringar	
Utsträckning av makrotillsynsåtgärden (extra kapitalbaskrav enligt pelare 2)		70 % som lägsta nivå för riskvikter enligt internmetod tillämpat på FX-denominerade exponeringar
Extra kapitalbaskrav	$((100 \cdot 0,7) - (100 \cdot 0,35))$ *minimikapital-krav	$((100 \cdot 0,7) - (100 \cdot 0,156))$ *minimikapital-krav

- ii) Om resultaten av tillsyns- och utvärderingsprocessen anger att makrotillsynsåtgärden inte räcker för att hantera ett visst instituts underliggande risknivå vid FX-utlåning (dvs. institutens risk vid FX-utlåning är högre än den genomsnittsnivå som makrotillsynsåtgärden är inriktad på) bör åtgärden kompletteras med institutspecifika kapitaltillägg enligt den metod som beskrivs i avdelning II.3.

Avdelning III – Slutbestämmelser och genomförande

31. De behöriga myndigheterna bör genomföra dessa riktlinjer genom att införliva dem i sina tillsynsförfaranden senast den 30 juni 2014 efter offentliggörandet av den slutliga versionen. Därefter ska de behöriga myndigheterna säkerställa att instituten verkligen följer dem.